

Олександр КОВАЛЕНКО,

orcid.org/0000-0003-1043-6679

*кандидат педагогічних наук, доцент кафедри
образотворчого мистецтва, музикознавства та
культурології Сумського державного педагогічного
університету імені А. С. Макаренка
(Суми, Україна) olexkovalenko@ukr.net*

ВПЛИВ ОБ'ЄКТИВНИХ ТА СУБ'ЄКТИВНИХ ФАКТОРІВ У ЗВО УКРАЇНИ НА МУЗИЧНУ ПІДГОТОВКУ ХОРЕОГРАФІВ

У даній статті розглянуто особливості впливу об'єктивних та суб'єктивних факторів у закладах вищої освіти України на музичну підготовку хореографів. У статті зауважено, що сьогоднішній день пред'являє суспільству високі вимоги до професійної підготовки майбутніх фахівців, до організації навчально-творчого процесу у підготовці висококваліфікованих кадрів, до якості обслуговування населення та надання освітніх послуг. У роботі відзначено, що до об'єктивних чинників організації та функціонування навчального процесу з підготовки хореографів і формуванню їх музичної майстерності у закладах вищої освіти України можна віднести єдність теорії і практики (в тому числі сценічної), що є досить рідкісним явищем на місцях. Спостереження і аналіз за навчальним процесом виявив нерівномірність функціонування двох форм проведення занять. Навчання зазвичай схиляється або в більшій мірі до теорії, або до практики. Також відмічається, що до об'єктивних чинників відноситься рівень навчально-методичної бази закладах вищої освіти за спеціальністю «Хореографія». Також у статті зазначено, що розвиток наукової думки в хореографічному мистецтві і хореографічній педагогіці – явище своєчасне, характерне не тільки для України, але і для інших країн. Воно обґрунтоване потребами практики навчання хореографічним

дисциплін, а також збільшеними інтелектуальними потребами викладачів і студентів, що накопичився методичним і великим професійним досвідом, який природним чином створює передумови для формування науково-методичної теорії, наукових концепцій і моделей навчання хореографічному мистецтву у закладах вищої освіти України. В даній роботі також визначається значення системного підходу, а саме, що він дозволяє розглянути музичну підготовку як єдність загального і професійного розвитку та як цілісну систему, що має певну структуру – три взаємозв'язані групи компонентів (підсистем): технологічні або організаційно-педагогічні, соціально-психологічні, психолого-педагогічні. У даній статті підкреслюється, що об'єктивним фактором функціонування навчального процесу у закладах вищої освіти України щодо музичної підготовки майбутніх хореографів є взаємодія навчального і творчого процесу.

Ключові слова: музична освіта, музична підготовка, хореографи, музична майстерність, акмеологія, об'єктивні та суб'єктивні чинники.

Oleksandr KOVALENKO,

orcid.org/0000-0003-1043-6679

*Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor
of the Chair of Fine Arts, Musicology and Cultural Studies;
Sumy State A. S. Makarenko Pedagogical University,
(Sumy, Ukraine) olexkovalenko@ukr.net*

INFLUENCE OF OBJECTIVE AND SUBJECTIVE FACTORS IN UKRAINE INSTITUTION ON MUSICAL TRAINING OF CHOREOGRAPHERS

This article considers the peculiarities of the influence of objective and subjective factors in higher education institutions of Ukraine on the musical training of choreographers. The article notes that today the society places high demands on the professional training of future specialists, on the organization of the educational

and creative process in the training of highly qualified personnel, on the quality of public services and the provision of educational services. It is noted that the objective factors of organization and functioning of the educational process of training choreographers and the formation of their musical skills in higher education institutions of Ukraine include the unity of theory and practice (including stage), which is quite rare on the ground. Observation and analysis of the educational process revealed the uneven functioning of the two forms of classes. Learning is usually more or less inclined to theory or practice. It is also noted that the objective factors include the level of educational and methodological base of higher education institutions in the specialty "Choreography". The article also states that the development of scientific thought in choreographic art and choreographic pedagogy is a timely phenomenon, characteristic not only for Ukraine but also for other countries. It is substantiated by the needs of practice of teaching choreographic disciplines, as well as the increased intellectual needs of teachers and students, accumulated methodological and extensive professional experience, which naturally creates the preconditions for the formation of scientific theory, scientific concepts and models of teaching choreographic art in higher education in Ukraine. This paper also defines the importance of a systems approach, namely that it allows us to consider music training as a unity of general and professional development and as a holistic system with a certain structure - three interconnected groups of components (subsystems): technological or organizational and pedagogical, socio-psychological, psychological and pedagogical. This article emphasizes that the objective factor in the functioning of the educational process in higher education institutions of Ukraine for the musical training of future choreographers is the interaction of educational and creative process.

Key words: *music education, music training, choreographers, musical skills, acmeology, objective and subjective factors.*

Постановка проблеми. Сьогоднішній день пред'являє суспільству високі вимоги до професійної підготовки майбутніх фахівців, до організації

навчально-творчого процесу у підготовці висококваліфікованих кадрів, до якості обслуговування населення та надання освітніх послуг.

Багато вітчизняних та закордонних досліджень доводить, що музична майстерність є багатоаспектним і багатовимірним явищем, яке досліджується різними науками і на різних етапах, в тому числі соціологією, економікою, культурологією, психофізіологією, психологією, педагогікою, а в мистецтві аналізується і виконавський рівень фахівця (музиканта, художника, хореографа та інших).

Музична підготовка майбутніх хореографів в соціально-економічному аспекті пов'язана з продуктивністю й якістю праці, скороченням витрат у виробництві, підвищенням ефективності та віддачі в сферах матеріального і духовного виробництва й таким чином, добробуту суспільства і його членів. Індивідуалізація і формування праці як тенденція розвитку світового суспільства, технологічна революція вимагають від вищої школи підготовку висококваліфікованих кадрів.

Аналіз досліджень. Аналіз останніх досліджень та публікацій показав, що питаннями навчання й організації навчального процесу з творчих напрямків, розвитку творчого мислення у студентів; формування педагогічної майстерності; виховання фахівців хвилювали не одне покоління вчених і дослідників та ще сьогодні залишаються актуальними і невичерпаними для багатьох напрямків мистецтва. У зв'язку з цим, особливо цінними для нас є фундаментальні праці Ю. Азарова, Ш. Амонашвілі, Ю. Бабанського, Н. Бакланової, Т. Бакланової, В. Беспалько, Б. Голуб, Н. Кузьміної, С. Куценка, І. Ткаченко, Н. Тализіна.

Удосконалення процесу музичної підготовки студентів всебічно розглянуте в працях таких вітчизняних та закордонних дослідників, як Е. Абдуллін, Л. Арчажникова, Л. Гаврілова, О. Єременко, О. Лобова, О. Михайличенко, О. Реброва, О. Устименко-Косоріч, Г. Ципін та інші.

До розробки методики фахової підготовки майбутніх учителів музики і хореографії звертались такі вчені, як: В. Гусак, М. Давидов, А. Єрмоєнко, Т. Кремешна, Н. Мозгальова та інші.

Мета статті – розглянути особливості впливу об'єктивних та суб'єктивних факторів у ЗВО України на музичну підготовку майбутніх хореографів.

Виклад основного матеріалу. Проблема музичної підготовки хореографів на даний час є актуальною соціально-економічною проблемою в суспільстві. Саме актуальністю даної проблеми пояснюється поява і вельми інтенсивний розвиток науки – акмеології.

Наприклад, А. Бодалєв визначає акмеологію як науку, що виникла на стику природничих, суспільних і гуманітарних дисциплін і вивчає феноменологію, закономірності та механізми розвитку людини на ступенях її зрілості і власне при досягненні її високого рівня в цьому розвитку (Бодалєв 1993: 11).

Н. Бакланова зазначає, що «абсолютний пріоритет знань, їхня соціальна значимість в житті окремої людини і всього суспільства, культура праці, високий професіоналізм діяльності є показниками культури суспільства, його моральності і тому є загальнолюдськими цінностями. У всі часи справжні майстри своєї справи, умільці користувалися великим попитом і повагою. Музична підготовка хореографів як складова формування професійної майстерності становить предмет гордості і гідності людини» (Бакланова 2016: 21).

На жаль, в сучасних деформованих соціальних умовах, все ще мають місце такі моменти, коли праця оцінюється не по віддачі і професіоналізму, ідеалам добра, гідності, майстерності. Сьогодні молодим людям важко зберегти вірність отриманій спеціальності, люди середнього віку, що становлять кваліфіковану основу виробництва, втрачають віру в сенс своєї праці. В результаті пропадає прагнення до вдосконалення в професії, зникають професіонали-майстри.

У зв'язку з цим зростає глибина і значення музичної підготовки фахівців-хореографів в умовах закладів вищої освіти та закладів культури і мистецтва. Об'єктивний аналіз ситуації, що склалася поряд з розглянутими вище

негативними процесами, обумовлює необхідність відзначити і позитивні моменти, які дозволяють вірити і сподіватися на відродження високих ідеалів професіоналізму і майстерності фахівців.

Проблема музичної підготовки хореографів у ЗВО на основі системного підходу в Україні актуалізована ще й назрілою до державного статусу проблемою збереження та розвитку культури в цілому. Сьогодні відродження традиційної національної культури впливає на оновлення суспільства, розвиток світської держави з високими естетичними ресурсами та духовне формування людини як «творчо творчої діяльності по перетворенню природи і суспільства, результатами якої є постійне поповнення матеріальних і духовних цінностей, вдосконалення всіх сутнісних людських сил» (Голдрич 2007: 54).

Музична підготовка фахівців, на наше глибоке переконання, передбачає інтеграцію всіх системоутворюючих його елементів, а їх тісна взаємодія в навчально-творчому процесі ЗВО та закладів культури і мистецтв України, має забезпечити високу якість підготовки хореографів.

Зауважимо, що основу системного підходу до музичної підготовки хореографів у закладах вищої освіти та установах культури і мистецтв України становить взаємодія всіх системоутворюючих компонентів-процесів. Аналіз проблеми дозволив виділити об'єктивні чинники музичної підготовки хореографів в умовах ЗВО та закладів культури і мистецтв України, до яких відносяться: навчальний процес; самостійна робота студентів; науково-дослідна діяльність; творчість студентів; практика в установах культури і мистецтв; концертно-виконавська (сценічна) діяльність; культурно-дозвіллева діяльність студентів, що в цілому вже організовує систему підготовки і цілеспрямовано веде до формування у студентів професійних знань, умінь і навичок за фахом.

Організація навчального процесу у закладах вищої освіти та закладах культури і мистецтв України повинна бути спрямована на досягнення студентами рівня обов'язкової підготовки та створення умов для поглибленого вивчення навчального матеріалу, розвитку творчої особистості, її ділових здібностей, а також формування у майбутніх фахівців музичної компетентності.

Слід зазначити, що деканати, кафедри ЗВО та закладів культури і мистецтв України постійно працюють над вдосконаленням й організацією навчально-творчого процесу, його змістом, розробкою спецкурсів, спецсемінарів, розширенням бази за всіма видами практики. Однак, проблема цілісної і систематизованої всебічної музичної підготовки хореографів є актуальною потребою, обґрунтованою об'єктивними факторами загального стану хореографічного мистецтва в Україні, а також обумовлена часом і потребами сучасного суспільства (Волошина 2014).

Разом з тим, сьогодні ще існує ряд проблем щодо навчання, функціонування хореографії як навчальної дисципліни, що має міцну науково-методологічну основу, а також достатнє методичне забезпечення (література, підручники, рекомендації для самостійного вивчення, масового освоєння і музичної підготовки в умовах ЗВО та закладів культури і мистецтв).

Розглянемо об'єктивні і суб'єктивні чинники функціонування навчального процесу з підготовки хореографів у ЗВО України, які, в свою чергу надають певний вплив на музичну підготовку майбутніх фахівців. Формування музичної компетентності хореографів передбачає розгляд змістовної ознаки і всіх системоутворюючих елементів, що функціонують за своїми закономірностями в професійній підготовці фахівців, де цей процес має двобічний характер.

З одного боку, педагогічна діяльність, де кожен педагог по-своєму вирішує одну і ту ж педагогічну задачу, хоча загальна професійна постановка задач однакова для всіх. З іншого боку, навчально-творча діяльність, де кожен студент індивідуально сприймає процес навчання в залежності від умов, в яких він знаходиться, його духовно-моральних якостей і творчих здібностей.

Сучасні реформи в системі освіти України в цілому, активізували кваліфікаційні вимоги до фахівців. Сьогодні, як ніколи актуально виявилася необхідність визначення професійних здібностей і у майбутніх хореографів.

У ЗВО України проводиться велика робота по організації та вдосконаленню самостійної роботи студентів, контроль за змістом освіти, який вимагає своєчасного педагогічного аналізу та звітності, прогнозу підсумкових

результатів. Однак, в залежності від напрямку спеціальностей на сьогоднішній день все ще є «слабкі сторони» в змісті практичних або теоретичних курсів, методики викладання і організації цілісного навчального процесу.

Прикладом ситуації, що склалася є дані по оцінці ступеня розвитку категорій пізнання у студентів, які показали, що при порівняно позитивному рівні розвитку таких категорій як «знання», «сприйняття», «застосування», що характеризують творчі здібності і лежать в основі неординарності особистості, у ЗВО та установах культури і мистецтв розвиваються недостатньо повно і конкретно (Волошина 2014).

Питання вдосконалення навчально-творчого процесу з підготовки висококваліфікованих кадрів у ЗВО України не сходять з порядку денного вчених рад факультетів, засідань навчально-методичних рад, семінарів кафедр. Найважливішим завданням української системи освіти, яка визначає державну політику в цій сфері на найближче: є різке підвищення якості та професійного рівня підготовки фахівців усіх ступенів. Завдання духовного збагачення суспільства, культури і традицій, розвитку хореографічного мистецтва та хореографічної освіти в Україні висувають високі вимоги до професійної підготовленості кадрів в області хореографічного мистецтва.

В даний час необхідна підготовка широко освічених, творчих і критично мислячих хореографів, здатних до різнобічного, цілісного бачення і аналізу проблем хореографічної освіти і розвитку хореографічного мистецтва в Україні, творчого вирішення і орієнтиру в нових умовах, збереження національного танцювального мистецтва.

Разом з тим, очевидним стає той факт, що виховання і підготовка професійних кадрів – процес не тільки трудомісткий і відповідальний, але і вигідний як для держави, так і для суспільства, окремої особистості, ніж експортування економічних і національних ресурсів. Підготовка педагогічних кадрів із хореографії в умовах ЗВО зовсім недавно не привертала уваги громадськості, держави і самих фахівців. Педагог-хореограф формувався «автоматично». Пройшовши шлях виконавця (артист балету, ансамблю), він

ставав педагогом, який має великий сценічний досвід. Сьогодні такий підхід до формування фахівців-хореографів є вже застарілим і примітивним. Хореограф сьогодні – це не просто професіонал, що володіє певним обсягом знань, умінь, навичок і необхідними професійними якостями, а й обов'язково творча особистість (Бакланова 2016: 42).

Дослідження проблеми музичної підготовки майбутніх хореографів в кінцевому результаті повинно відповідати всім вимогам МОН України в рамках навчально-творчого процесу у ЗВО. Сьогодні вищій школі належить основна відповідальність за виховання і освіти майбутнього покоління. У нашому розумінні, цей процес повинен починати свою «роботу» з професійної організації навчально-творчого процесу, що враховує специфіку кожної спеціальності, спрямовану на формування професійної майстерності у майбутніх фахівців.

Під поняттям системного підходу ми припускаємо побудову концептуальної моделі досліджуваної проблеми. Система визначається як сукупність елементів, що знаходяться у відносинах і зв'язках між собою і утворюють певну цілісність, єдність. Система передбачає наявність «цілого» і «частини». «Ціле» в дослідженні Н. Бакланової є продуктом і результатом взаємозв'язку всіх частин, що має якісно нові властивості (Бакланова 2016: 51).

Н. Бакланова стверджує, що з точки зору логіки цілісність означає єдність частин, між якими існують стійкі системоутворюючі зв'язки. Як діалектичну єдність своїх частин, цілісність є фактором, від якого залежать специфічні ознаки частин, і, як система, має низку інтегруючих, системоутворюючих характеристик, які об'єднують її складові частини (Бакланова 2016: 53). Ми повністю поділяємо позицію автора.

Визначаючи музичну підготовку хореографів як цілісність, ми розглядаємо її як результат цілісного процесу, сутність якого полягає в діалектичній єдності і взаємозв'язку загального та музичного розвитку особистості хореографа. Цілісний процес передбачає ґрунтовну фундаментальну підготовку фахівця, загальний розвиток якого є умова професійного, що базується на загальному.

При цьому музична підготовка та розвиток хореографів здійснюється на основі інтеграції і гармонізації всіх реальних умов його становлення на всіх рівнях. Це означає необхідність розгляду всіх етапів музичної підготовки хореографів у ЗВО та установах культури і мистецтв, їх спадкоємності та взаємозв'язку; здійснення загального і професійного розвитку особистості в сукупності викладання всіх дисциплін – як спеціальних курсів, так і загальних.

Отже, системний підхід дозволяє розглянути музичну підготовку як єдність загального і професійного розвитку та як цілісну систему, що має певну структуру – три взаємозв'язані групи компонентів (підсистем): технологічні або організаційно-педагогічні, соціально-психологічні, психолого-педагогічні.

Проведений аналіз стану навчально-методичної роботи кафедр, навчально-методичної бази та організації навчального процесу у ЗВО України із хореографічної спеціальності дозволив виділити об'єктивні та суб'єктивні фактори, що впливають на формування музичної підготовки майбутніх хореографів.

По-перше, до об'єктивних чинників ми відносимо рівень навчально-методичної бази ЗВО за спеціальністю «Хореографія». Слід зазначити, що за останні три роки значно підвищився рівень навчально-методичної роботи. Для педагогів-практиків (саме так називають себе самі хореографи) складання навчально-методичних матеріалів (робочі програми, сілабуси, спецкурси, спецсемінари, факультативні заняття, тестові завдання тощо). Сьогодні вже кожен педагог-хореограф, який працює в освітній системі, розуміє наскільки важливо застосування навчально-методичних матеріалів, оновлення та впровадження інноваційних технологій і авторських методик в навчальному процесі для здійснення повноцінної підготовки майбутнього фахівця, який в майбутньому професійної діяльності повинен володіти повним арсеналом професійної підготовки.

Для хореографів арсенал музичної підготовки не повинен зводитися лише до практичного показу або академічному виконанню рухів (комбінацій, танців і т.д.). Знання історії, теорії, жанрової специфіки, методики викладання і

виконання, вміння аналізувати, дати музичну характеристику та інше – це далеко не весь перелік складових цілісності професійної підготовки хореографа. Хореографічне мистецтво само по собі має свої специфічні особливості в навчанні. Будучи наймолодшим з усіх творчих напрямків, воно на сучасному етапі має недостатньо теоретичну та методичну оснащеність, що позначається на обмеженій кількості навчально-методичної літератури, підручників і посібників. В основному, наявна література мистецтвознавчого характеру. Що ж стосується українського танцю і його практики у ЗВО України, то тут спостерігається явний недолік навчально-методичних матеріалів і підручників.

По-друге, до об'єктивних чинників організації та функціонування навчального процесу з підготовки хореографів і формуванню їх музичної майстерності у ЗВО України ми відносимо єдність теорії і практики (в тому числі сценічної), що є досить рідкісним явищем на місцях. Спостереження і аналіз за навчальним процесом виявив нерівномірність функціонування двох форм проведення занять. Навчання зазвичай схиляється або в більшій мірі до теорії, або до практики.

По-третьє, як об'єктивний фактор функціонування навчального процесу у ЗВО України щодо музичної підготовки хореографів ми визначили наукову базу, а також розвиток наукового потенціалу, як серед викладачів, так і серед студентського контингенту. У зв'язку з цим слід зазначити, що у ЗВО України все частіше стали проводитися науково-практичні конференції, де беруть участь, як досвідчені педагоги, так і молоді спеціалісти, аспіранти, магістранти та студенти. Ми вважаємо, що розвиток наукової думки в хореографічному мистецтві і хореографічній педагогіці – явище своєчасне, характерне не тільки для України, але і для інших країн. Воно обґрунтоване потребами практики навчання хореографічним дисциплін, а також збільшеними інтелектуальними потребами викладачів і студентів, що накопичився методичним і великим професійним досвідом, який природним чином створює передумови для

формування науково-методичної теорії, наукових концепцій і моделей навчання хореографічному мистецтву у ЗВО України.

По-четверте, об'єктивним фактором функціонування навчального процесу у ЗВО України щодо музичної підготовки майбутніх хореографів є взаємодія навчального і творчого процесу. Вдосконалення процесу підготовки висококваліфікованих кадрів в області хореографічного мистецтва сприятимуть різні професійні конкурси та фестивалі, професійна практика в установах культури і мистецтв, а також науково-практичні конференції та семінари по хореографічному мистецтву.

Висновки. Підсумовуючи все, що зазначено вище, а також на основі аналізу організації навчального процесу з музичної підготовки хореографів у ЗВО України ми можемо зробити висновок, що останнім часом підвищився інтерес студентів до витоків національного мистецтва, зросла педагогічна відповідальність за виховання і навчання молодого покоління професіоналів своєї справи, патріотів своєї Вітчизни, розвивається навчально-методична база спеціальності, науково-педагогічний і дослідницький потенціал кафедр.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бакланова Н. К. Профессиональное мастерство работника культуры. Москва : Издательство МГИК, 2016. 120 с.
2. Бодалев А. А. Акмеология как учебная и научная дисциплина. Москва : РАУ, 1993. 241 с.
3. Волошина Л. Особливості підготовки фахівців-хореографів. Вісник Львівського університету. Серія мистецтво. 2014. № 14. С. 267-273.
4. Голдрич О. С. Методика роботи з хореографічним колективом. Львів : Сполох, 2007. 92 с.

REFERENCES

1. Baklanova N. K. Professionalnoe masterstvo rabotnika kulturi. [Professional skill of a cultural worker]. Moscow: Izdatelstvo MGİK, 2016, 120 p. [in Russian].

2. Bodalev A. A. Akmeologiya kak uchebnaya i nauchnaya distsiplina. [Acmeology as an educational and scientific discipline]. Moscow: RAU, 1993, 241 p. [in Russian].

3. Voloshina L. Osoblivosti pidgotovki fakhivtsiv-khoreografiv. [Specifics for schooling professional choreographers]. Visnyk Lvivskogo universitetu. Seriya mistetstvo. 2014. №14. P. 267-273. [in Ukrainian].

4. Holdrych O. S. Metodyka roboty z khoreorafichnym kolektyvom [Techniques of dance groups]. Lviv: Spolokh, 2007, 92 p. [in Ukrainian].